

[Ole Bjørn Kraft.]

den Oprustning, som har fundet Sted i Verden, har haft en aldeles afgørende Indflydelse paa Socialdemokratiets Indstilling over for disse Problemer, og at det er Erkendelsen af denne Oprustning, Erkendelsen af denne nye Udenrigspolitik, Erkendelsen af, hvad der sker i Landene omkring os, der førte til Socialdemokratiets historisk berømte Kongresbeslutning af 1934, hvor man opgav Afrustningspolitikken og dermed indledede en ny Periode i det danske Socialdemokratis politiske Historie.

Derfor kan det ikke med nogen Ret siges fra Regeringsbænkene, at den Oprustning, der foregaar omkring os, ikke har Betydning for os, ikke paavirker vore Beslutninger. Selvfølgelig, vi maa leve i den Verden, der omgiver os; vi kan ikke isolere os og tro, at her kan vi til alle Tider have et Idyllen, som Europas Storme gaar uden om. Og med hele den Indstilling, som det danske Folk med Regeringen selv i Spidsen har indtaget over for det nordiske Samarbejde, kan det ikke være hverken Forsvarsministerens, Statsministerens eller Udenrigsministerens Mening, ikke heller Regeringspartierne Mening, at Udviklingen paa disse Omraader i vore Nabolande ikke skulde have nogen som helst Indflydelse paa vore Overvejelser eller paa vore Beslutninger. Det vilde være en Fornægtelse af det nordiske Fællesskab i Væsen og Tankegang, som ingen mistænker nogen i dette Land for.

Betydningsfuldt forekommer det mig derfor at være at konstatere, at de nordiske Lande ikke staar upaavirkede af den Udvikling, som jeg lige har skildret, men tværtimod har draget de mest vidtrækkende Konsekvenser deraf. Det gælder for alle de øvrige nordiske Lande, for Norge og for Finland, men det gælder først og fremmest for Sverige. Siden det danske Folketing sidst diskuterede Spørgsmaalet om en Forsvarsordning, har man i Sverige vedtaget en ny Ordning, der nu bliver ført ud i Livet under den socialdemokratiske Regerings Førerskab og under den socialdemokratiske Regerings Ansvar og i fuld Enighed inden for den nu siddende svenske Regering, og denne Forsvarsordning, som er blevet vedtaget i det Aar, da den danske Regering har haft sine Overvejelser løbende, betyder en meget væsentlig Øgelse og en Styrkelse af det svenske Værn. Hvis vi forholds-mæssigt, for at nævne et Tal, skulde gennemføre en Ordning, der udgiftsmæssigt svarede til, hvad Svenskerne ofrer paa deres Forsvar — og egentlig er vor rent militær-

tekniske Stilling vel vanskeligere end Sveriges, — vilde det betyde et aarligt dansk Militærbudget paa 80—90 Mill. Kr.

Endnu større Vægt maa der lægges paa, at der ved Vedtagelsen af denne Forsvarsordning i Sverige er blevet skabt en reel og forbilledlig Samling i det svenske Folk, der har medført, at Forsvarssagen i Sverige er blevet hævet op over Partiskellene og gjort til et pacificeret Omraade i svensk indre Politik. Herom foreligger der en autoritativ og betydningsfuld Udtalelse af selve den svenske Statsminister Per Albin Hansson, Socialdemokratiets Leder i Sverige, fremsat over for Verdensopinionen i Verdensbladet „Times“. Det er en Udtalelse, som har Bud uden for Sverige, som har Bud til os og har Bud ikke alene til Socialdemokrater, men til Demokratier, hvor de saa end findes. „Et af det svenske Demokratis Resultater“, siger Per Albin Hansson, „er, at Forsvarssagen ikke længere er et Partispørgsmaal; en Forøgelse af Forsvaret blev besluttet i Sommer, og selv om nogle af os beklager en saadan Beslutnings Nødvendighed, har de sidste Aars Begivenheder medført, at Spørgsmaalet er fjernet fra Partipolitikens Stridigheder.“ Her har Sverige naaet et Maal, som endnu er uvirkeliggjort i Danmark.

Alle de Grunde, som for et Aar siden førte til Regeringens Overvejelse angaaende en Sanering af Forsvaret, har i det forløbne Aar virket med mangedobbelt Kraft. Var det dengang nødvendigt for Regeringen at revidere sin Opfattelse og fremsætte Forslag om en Nyordning, hvor meget mere magtpaaliggende maa det da ikke være nu at naa til en Ordning, der modsvarer Udviklingen og opfylder Tidens Krav!

I Princippet skulde der da heller ikke være nogen Unødvendighed herom i den langt overvejende Del af det danske Folk eller blandt det danske Folks Repræsentanter i denne Sal. Allerede for et Aar siden erkendte Venstre gennem sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nørskov, at Forudsætningerne for den Ordning, Partiet tog Initiativet til i 1932, var bristet, og erklærede sig rede til en Forøgelse af Værnets Styrke og Udgifterne derved, saavel hvad Luftvaabenet som andre eksisterende Mangler angik, og Venstrepartiets ærede Ordfører i Dag har, saa vidt jeg har forstaaet de Udtalelser, han har fremsat, været fuldstændig paa Linie hermed, har erkendt, at Ændring var nødvendig, at Øgelse maatte til, at Luftforsvaret maatte styrkes og andre Forbedringer indføres.

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr.